

Ove von Spaeth

Mordet på historien

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Mordet på historien

Ove von Spaeth

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk

Mordet på historien

Af Ove von Spaeth

Bibel og religion er stadig mere under debat. Forskerne afviser bibelske beretninger som de rene myter. Er de det? Og hvor meget kan man overhovedet stole på den hittidige bibelforskning?

Velkendte træk

Hemmelige luftfotos af Araratbjerget på den tyrkisk-russiske grænse er blevet frigivet af CIA. I sommeren 2005 forberedte flere ekspeditioner at undersøge en genstand med en unormalt struktur med særlige målforhold, der var fotograferet på dette bjerg. Docent dr.theol. John Strange fra Teologisk Fakultet på Københavns Universitet, udtalte til *Kristeligt Dagblad*¹ om denne Noahs ark-episode:

"Man kan ikke finde beviser for et sagn"

og ...

"– historisk underbyggelse af Bibelen ved hjælp af arkæologi er i bedste fald naiv og i værste fald løgnagtig".

¹ Den 26. maj 2005

Velkendte træk! Men ser man ud over Noahs-ark-lignelsen og på selve helhederne i bibelberetningen, må man spørge: Hvad nyt er der ved forskningen om "historisk underbyggelse" og de såkaldte "sagn"? I forskningens barndom var det meget uheldigt, at teorier (i flere henseender stadig accepterede) om *Bibelens* tilblivelseshistorie blev etableret *før*, den videnskabelige arkæologi og historieanalyse var udviklet.

Sir Leonard Woolley ved udgravningen af oldtidsbyen Uran

F.eks. *Bibelens* omtale af en sumerisk-babylonisk oldtidsby Uran blev længe betragtet som en myte. Men i 1927 udgravede den britiske arkæolog Leonard Woolley bl.a. denne bystats kongegrave, der kunne bevise byens rigtige identitet. Han afdækkede et lag dybt nede i Urs undergrund, som viste én eneste, langvarig kæmpemæssig oversvømmelse. Den er dateret uhyre præcist, og dateringen svarer til den bibelske oversvømmelse i Mellemøsten. Forskere kunne derefter skændes om, om det lige var den bestemte oversvømmelse, der blev omtalt, men altså ikke om en sådan kæmpe oversvømmelse på den tid overhovedet havde fundet sted.

Mord på historien

På trods af at man i dag har et udvidet historiske materiale, tekstforskning og arkæologiske fund til rådighed, ser man samtidig en større historieløshed. Med ofte helt uforsvarligt selvsikre postulater bliver en hel del af forskernes ekstreme teoretisering af fortiden som direkte absurd. Historisk-bibelske personer og begivenheder omdøbes til myter – og i flere tilfælde må det kaldes "*mord på historien*".

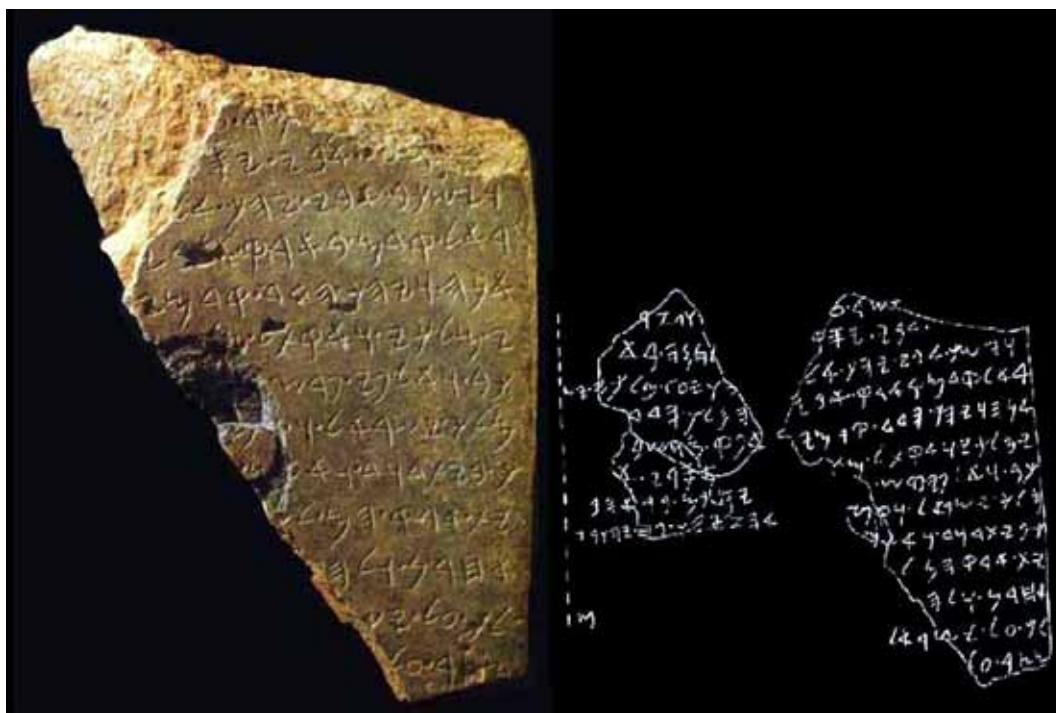

Denne tendens begyndte i 1800-tallet, da forskningen under sækulariseringsbølgen foretog et helt unødvendigt skridt ved at afvise, at Jesus havde levet historisk. Omkring 1830 skrev en fransk forfatter en parodi på denne tendens i sin bog, *Bevis for at Napoleon aldrig har eksisteret*, der fik international udbredelse. Og i Danmark skrev Georg Brandes i 1925 *Sagnet om Jesus*. Bogen er skarpsindig, men også retorisk-polemisk af mindre videnskabelig analytisk stringens. Georg Brandes var inspireret af den tyske filosof Ludwig Feuerbach (1804-1872) og iflg. hans hovedværk, *Om kristendommens væsen*, er religionerne og herunder kristendommen rene konstruktioner.

Myten, der var virkelighed

Erobring af et køkken?

Forskerne afviser fortsat eksistensen af den bibelske kong David ved at påstå, at jøderne "opfandt" David. Men i 1993 udgravede arkæologen Avraham Biran i Tel Dan i Nordisrael et sejrsmonument af basalt fra 800-tallet f.Kr. Stenen var opstillet af Israels syriske fjender, aramæerne, 100-150 år efter David.

Tel Dan

På monumentet står der "*Israels konge*" og " *Davids hus*", "bjtdwd". Navnet findes endog på Mesha-stenen fra 900-tallet f.Kr. Alligevel blev der sat spørgsmålstegn ved navnet, for det ville ødelægge en stor forskergruppes historiemodel, hvor David blev betegnet som "ikke-autentisk". Og man besluttede behændigt, at "bjtdwd" skulle være et teknisk set ligeså korrekt udtryk:

'(guden) Dods hus' eller 'kedelhuset' (køkken).

Det blev besluttet til trods for det umulige i, at et sejrsmonument skulle fortælle om at man havde besejret/erobret et køkken!

Hittiternes hovedstad ved Boghazköy

Myten, der var virkelighed

Forskerne tog tidligt *Bibelens* omtale af et komplet ukendt folk, hittitterne, som bevis på, at dette folk var en opdigtet myte. Men tyske udgravninger i Tyrkiet ved Boghazköy i 1905 afslørede hittiternes hovedstad og deres kultur, som viste, at bibelomtalen var baseret på en sand gengivelse. Arkiverne blev ført til Berlin (nu i *Vorderasiatisches Museum*), og af teksterne fremgår det, at hittitterne blandt deres trojanske(!) naboer kendte en prins Paris – endda også under hans andet navn prins Ilion – fra Troja (Ilion). Teksten er fra netop den tid, som alle klassiske kilder og Homers *Iliaden* peger på (1100-tallet f.Kr.).

Oldtidsbyen Troja

Også oldtidsbyen Troja var proklameret som en myte, indtil Schliemann i 1870 fandt byen ud fra *Iliadens* præcise topografiske angivelser. Han brugte sin systematiske pionerarkæologi, bl.a. sine opfindelser af et noteringssystem og søgegrøfter – begge blev forbillede for senere arkæologer. Og selv efter at man nu har kendt til arkiverne et århundrede, fortsætter forskere alligevel med fra skrivebordet at proklamere *Iliadens* historiske træk, Troja og prins Paris som fiktion og ren myte.

Tutmosis II – Moses' stedfar

Moses' stedfar

Man påstår stædigt, at Moses er en myte – i åben modstrid med flere oldtidsoptegnelser. En farao – nu kendt som Tutmosis II – omtales i oldtidens jødiske skrifter som "Moses' stedfar" og "faraos datters ægtemage" – iflg. den egyptisk-jødiske forfatter Artapanos, ca. 150 f.Kr. Oldtidens kirkehistoriker Eusebius² citerer dette med et vigtigt specifikt datum: *Den farao er ældste kendte tilfælde af elephantiasis.*

Ingen senere jødisk præst eller skriver havde kunnet kende til de karakteristika, udover netop fra deres gamle overleverede tekster. Farao Tutmosis II's mumie blev først fundet 1881, hvor hans hud stadig viser en lidelse med elephantiasis-lignende udposninger – det voldsomste tilfælde på en kongemumie. Altså kan disse data ikke være opdigtede, men henviser præcist til en bestemt farao omkring 1500 f.Kr.

Hvem skal man stole på?

Kong Ptolemæus II lod ca. 285 f.Kr., gamle tempelbiblioteker og arkiver indsamle fra hele Egypten til sit nye store bibliotek i Alexandria. Hans historiker Manetho kunne herfra oplyse, at Moses' og israelitternes udvandring fandt sted under Amenophis (Amenhotep II). Den farao var Tutmosis II's barnebarn. Igen – tidsrammen passer eksakt. Men forskere påstår, at "man ikke kan stole på Manetho". Hvordan kan man så stole på deres udsagn, at "Moses er opfundet af jødiske præster i 300-tallet f.Kr." i Israel eller Babylon, når Manetho næsten på samme tid i Alexandria kan referere i præcise detaljer om Moses fra langt ældre egyptiske optegnelser?

Biblioteket i Alexandria

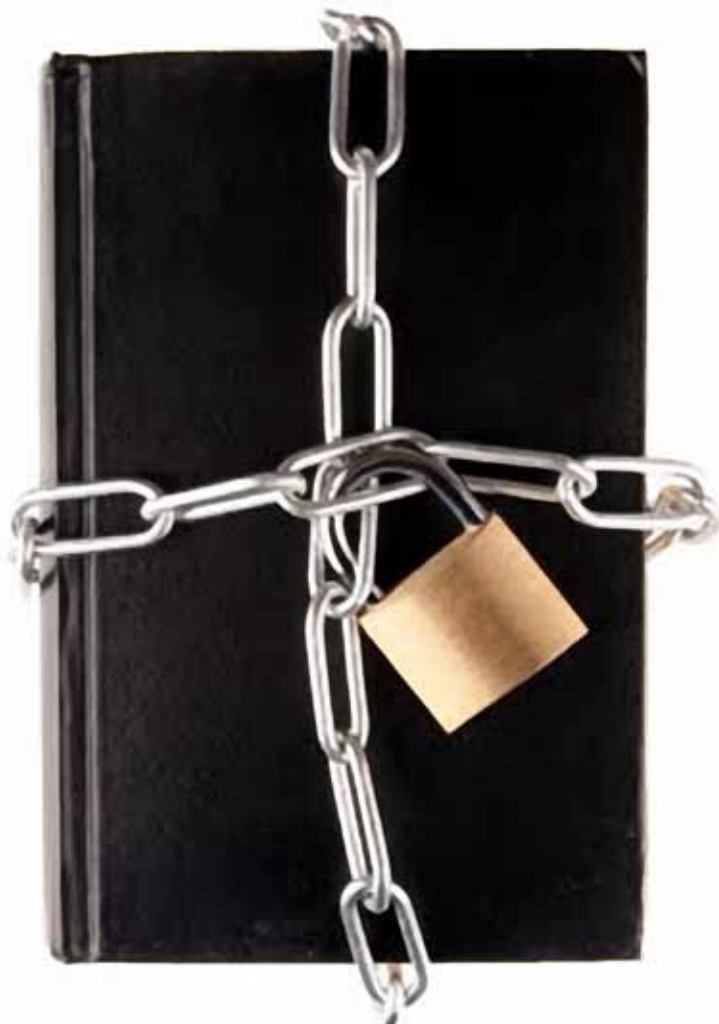
Mange myteerklærede bibelforhold afklares i forfatterens bog *Den Hemmelige Religion* med bibelforskning sat over for nyorientering: Moses eksisterer fuldt logisk kildeplaceret i den historiske kontekst.

Skrivebordsteoretikerne har måttet opgive ahistoriske myter om kong Midas, hittitterne, Troja og endda Buddha m.fl. ud fra arkæologiske beviser. Men hvad med *Bibelens* ældste dele, *Mosebøgerne*?

I næsten 1.800 år skulle man betingelsesløst tro på *Bibelen*. I nutiden skal man ifølge netop teologer *ikke* tro på *Bibelen*. Men hvorfor skal folk i tidligere tider gøres dummere end nutidens mennesker ved at blive udstyret med en tro på "skrøner" som deres historieviden? Faktum er, at ingen af oldtidens lærde – ikke engang mod-

standerne af Bibelen eller jøderne – har benægtet, at Moses har eksisteret. Nutidens forskeres benægtelse ville belive betragtet som arrogance. Og det samme gælder, når man på forhånd nedladende afviser de i starten nævnte nye ekspeditioner, og det har i hvert fald intet med videnskab at gøre.

Ove von Spaeth
forfatter, historiker, uafhængig forsker
www.moses-egypt.net
Dele af oplysningerne er fra Ove von Spaeths bogserie
om den historiske Moses: *Attentatet på Moses*

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk